

СПОГОДБА МЕЖДУ ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА УЗБЕКИСТАН ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ И ИМУЩЕСТВОТО

Ратифицирана със закон, приет от XXXIX народно събрание на 6 октомври 2004 г. - ДВ, бр. 92 от 2004 г. В сила за република българия от 21 октомври 2004 г., Обн. ДВ. бр. 105 от 30 Ноември 2004г.

Правителството на Република България и правителството на Република Узбекистан,

желаейки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане на доходите и имуществото и желаейки да създадат благоприятни условия за развитието на двустранните икономически отношения, се договориха, както следва:

Обхват по отношение на лицата

Член 1

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Данъци, за които се прилага спогодбата

Член 2

1. Тази спогодба се прилага за данъци върху доходите и имуществото, налагани от страна на всяка договаряща държава или нейни органи на местна власт, независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху доходите и имуществото се считат всички данъци върху общия доход или върху съвкупното имущество, или върху отделни елементи на доходите или имуществото, включително данъците върху приходи от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество, данъците върху общата сума на надниците и заплатите, изплащани от предприятията, както и данъците върху увеличената стойност на имуществото.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага спогодбата, са по-специално:

a) за Узбекистан:

- i) данъкът върху дохода (печалбата) на юридическите лица;
- ii) данъкът върху дохода на физическите лица;
- iii) данъкът върху недвижимата собственост (по-нататък наричани "узбекистански данък");

б) за България:

- i) данъкът върху дохода на физическите

- лица;
- ii) корпоративният подоходен данък;
 - iii) данъкът върху имуществото;
 - iv) патентният данък
(по-нататък наричани "български данък").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички подобни по естеството си данъци, които са въведени след датата на подписване на спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

Общи определения

Член 3

1. За целите на тази спогодба, освен ако контекстът не изиска друго:

- а) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават Узбекистан или България според изискванията на контекста;

- б) терминът "Узбекистан" означава Република Узбекистан, а когато е употребен в географски смисъл, означава нейната територия, териториалните води и въздушното пространство над тях, върху които Република Узбекистан упражнява суверенни права и юрисдикция, включително и правото да използва подпочвеното пространство и природните богатства, в съответствие с международното право и законодателството на Република Узбекистан;

- в) терминът "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху която тя упражнява своя държавен суверенитет, а така също континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

- г) терминът "лице" означава физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

- д) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;

- е) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

- ж) терминът "национално лице" означава:

- i) всяко физическо лице, притежавашо гражданството на една от договарящите държави;

- ii) всяко юридическо лице, гражданско дружество или асоциация, чието правно положение се определя от действащото законодателство на всяка от договарящите държави;

- з) терминът "международн транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство, извършван от предприятие на едната договаряща държава, освен когато корабът, самолетът, железопътното или шосейното транспортно средство се експлоатира

изключително между места в другата договаряща държава;
и) терминът "компетентен орган" означава:

- i) по отношение на Узбекистан - Председателя на Държавния данъчен комитет или негов упълномощен представител;
- ii) по отношение на България - министъра на финансите или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на спогодбата от едната договаряща държава всеки термин, който не е изрично определен, ще има значението, което към този момент му придава законодателството на тази договаряща държава по отношение на данъците, обхванати от спогодбата, освен ако от контекста не се налага друго. Всяко значение, определено съгласно приложимото данъчно законодателство на тази държава, има предимство по отношение на значението, определено в други закони на тази държава.

Местно лице

Член 4

1. За целите на тази спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради неговото местожителство, местопребиваване, място на управление, място на регистрация на юридическо лице или всеки друг критерий от подобно естество. Но този термин не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи от източници в тази държава или имущество, намиращо се там.

2. Когато в съответствие с разпоредбите на ал. 1 на този член физическо лице е местно лице и на двете договарящи държави, тогава неговото положение се определя, както следва:

а) то се счита за местно лице само на държавата, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице само на държавата, с която има най-тесни лични и икономически връзки (центрър на жизнени интереси);

б) ако държавата, в която се намира центрърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита за местно лице само на държавата, в която обично пребивава;

в) ако то обично пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице само на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин и на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато съгласно разпоредбите на ал. 1 на този член лице, което не е физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице само на държавата, съгласно законодателството на която е учредено.

Място на стопанска дейност

Член 5

1. За целите на тази спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което едно предприятие извършва цялостно или частично стопанската си дейност.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

- а) място на управление;
- б) клон;
- в) офис;
- г) фабрика;
- д) работилница; и

е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място на добиване на природни богатства.

3. Терминът "място на стопанска дейност" включва също така:

а) строителна площадка, строителен или монтажен обект или надзорна дейност, свързана с тях, но само ако такава площадка, обект или дейност продължават за период, надвишаващ 12 месеца;

б) предоставянето на услуги, включително консултантски услуги, от предприятие на едната договаряща държава чрез служители или друг персонал, нает от предприятието за тази цел, но само ако дейността от този характер продължава (за същия или свързан с него обект) на територията на другата договаряща държава за период или периоди, надвишаващи общо повече от 6 месеца в рамките на всеки 12-месечен период.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;

в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) поддържане на определено място на дейност изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

д) поддържане на определено място на дейност изключително за осъществяване на всяка друга дейност, която има подготвителен или спомагателен характер за предприятието;

е) поддържане на определено място на дейност изключително за осъществяване на всяко съчетание от посочените в букви от "а" до "д" дейности, при положение че цялостната дейност на това определено място, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага разпоредбата на ал. 7 на този член, действа в едната договаряща държава от името на предприятие на другата договаряща държава, счита се, че това предприятие има място на стопанска дейност в първата договаряща държава, ако това лице:

а) има и обичайно упражнява в първата държава правото да склучва договори от името на това предприятие; или

б) поддържа в първата посочена държава запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, от които редовно извършва продажби на стоки от името на това предприятие, освен ако дейностите на това лице са ограничени до посочените в ал. 4 на този член, които, ако се упражняват чрез

определенено място на дейност, не биха направили това определено място място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Независимо от предходните алинеи на този член застрахователно предприятие на едната договаряща държава, с изключение на случаите на презастраховане, ще се счита, че има място на стопанска дейност в другата договаряща държава, ако то събира застрахователни премии на територията на тази друга договаряща държава или застрахова рискове, намиращи се в нея, чрез лице, което не е лице с независим статут, за което се прилага разпоредбата на ал. 7 на този член.

7. Не се счита, че предприятие на едната договаряща държава има място на стопанска дейност в другата договаряща държава само защто то извършва дейност в тази друга държава посредством брокер, комисионер или друг представител с независим статут, при условие че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност.

8. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не прави което и да е от дружествата място на стопанска дейност на другото.

Доходи от недвижимо имущество

Член 6

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодоползването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 на този член се прилагат и по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 на този член се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Печалби от стопанска дейност

Член 7

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този

начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3 на този член, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше независимо и отделно предприятие, извършващ същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място. Независимо от това такова приспадане няма да се допуска по отношение на суми, ако има такива платени (освен при възстановяване на действителни разходи), от мястото на стопанска дейност на седалището на предприятието или на някой от другите му офиси под формата на авторски или лицензионни възнаграждения, хонорари и други подобни плащания срещу правото на използване на патенти или други права или под формата на комисиона за извършване на специфични услуги или за управление, или под формата на лихви срещу предоставен заем на мястото на стопанска дейност. Също така няма да се вземат предвид при определяне на печалбите на мястото на стопанска дейност начислените суми (различни от възстановяване на действителни разходи) от мястото на стопанска дейност на седалището на предприятието или на някой от другите му офиси под формата на авторски или лицензионни възнаграждения, хонорари или други подобни плащания срещу използването на патенти или други права или под формата на комисиона за извършени специфични услуги или за управление, или под формата на лихви срещу предоставен заем на седалището на предприятието или на някой от неговите офиси.

4. Доколкото в едната договаряща държава обичайно е възприето печалбите, които се причисляват към мястото на стопанска дейност, да се определят на базата на разпределение на съвкупната печалба на предприятието между отделните му звена, ал. 2 няма да се счита ограничаваща за тази договаряща държава да определя облагаемите печалби чрез така възприетия обичаен начин на разпределение; възприетият начин на разпределение обаче трябва да е такъв, че резултатът да съответства на принципите, съдържащи се в този член.

5. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки единствено за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи на доход, разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Международен транспорт

Член 8

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства в международния транспорт се облагат само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 на този член се прилагат също и по отношение на:

а) инцидентни печалби, получени при отдаване под наем на кораби или самолети без екипаж, използвани в международния транспорт;

б) печалбите от използване, поддържане или отдаване под наем на контейнери (включително на трейлери и друго оборудване за транспортиране на контейнери), ако такива печалби са допълнителни или инцидентни по отношение на печалбите, за които се отнася ал. 1 на този член.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член се прилагат и по отношение на печалбите от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Свързани предприятия

Член 9

1. Когато:

а)) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава; или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансово-економически отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия, би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данъци.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбата на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответната корекция на размера на данъка, начислен върху тези печалби. При извършването на такава корекция се вземат предвид другите разпоредби на тази спогодба и компетентните органи на договарящите държави при необходимост се консултират един с друг.

Дивиденти

Член 10

1. Дивидентите, изплатени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива дивиденти могат да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е

местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но когато притежателят на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава, така наложението на данък няма да надвишава 10 на сто от брутната сума на дивидентите.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденти", употребен в този член, означава доходи от всякаакви акции или други права, даващи право на участие в печалбите, с изключения на вземания за дълг, както и други доходи, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извърши стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или упражнява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга договаряща държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи в тази друга държава.

Лихви

Член 11

1. Лихвите, възникващи в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това тези лихви могат да бъдат облагани с данък и в договарящата държава, в която възникват и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на лихвите е местно лице на другата договаряща държава, така наложението на данък няма да надвишава 10 на сто от брутната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член лихвите, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако притежателят на лихвите е тази друга държава или неин орган на местна власт, или:

а) за Узбекистан - Централната банка или Националната банка за външноикономическа дейност на Република Узбекистан или по споразумение между компетентните органи на договарящите държави - всяка друга подобна финансова институция, изцяло притежавана от държавата;

б) за България - Българската народна банка или по споразумение между

компетентните органи на договарящите държави - всяка друга подобна финансова институция, изцяло притежавана от държавата.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид независимо от това, дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото на участие в печалбите на дължника, и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член няма да се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращ се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е тази държава, орган на местна власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите и тези лихви са свързани с такова място на стопанска дейност или определена база, ще се счита, че тези лихви произхождат от договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеца и притежателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеца и притежателя при липсата на тези взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

8. Независимо от разпоредбите на чл. 7 на тази спогодба лихвите, възникващи в едната договаряща държава, платени на и притежавани от местно лице на другата договаряща държава, се освобождават от облагане с данък в първата посочена държава, ако тези лихви са били платени във връзка със заем, който е отпуснат, гарантиран или застрахован, или всяко друго вземане за дълг или кредит, гарантиран или застрахован от правомощен орган от името на тази друга държава.

Авторски и лицензионни възнаграждения

Член 12

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и притежавани от местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат и съобразно законодателството на тази държава, но ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава,

така наложението на данък няма да надвишава 10 на сто от брутния размер на дохода от авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използването или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително филми или записи за възпроизвеждане на образ или звук, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за използването на или правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване или информация (ноу-хau) относно промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения като местно лице на едната договаряща държава извърши стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извърши в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения ще се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на една от договарящите държави или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които възниква задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения, и тези авторски и лицензионни възнаграждения се изплащат от такова място на стопанска дейност или определена база, то тогава ще се счита, че тези авторски или лицензионни възнаграждения възникват в договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеца и притежателя или между тях двамата и някое трето лице сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеца и притежателя при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Печалби от прехвърляне на имущество

Член 13

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в

другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително тези печалби от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или на такава определена база, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

3. Печалбите от прехвърляне на кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, или от прехвърлянето на движимо имущество, свързано с експлоатацията на такива кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства, се облагат само в тази договаряща държава.

4. Печалбите от прехвърлянето на акции или дялови участия в капитала на дружество, чието имущество пряко или непряко се състои преимуществено от недвижимо имущество, разположено в едната договаряща държава, може да се облага с данък в тази държава.

5. Печалбите от прехвърляне на имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2, 3 и 4 на този член, се облагат само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Доходи от независими професионални и други лични услуги

Член 14

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава от извършване на професионални услуги или от други дейности с независим характер, се облагат с данък само в тази държава, освен когато са налице следните обстоятелства, при наличието на които такива доходи могат също да се облагат с данък в другата договаряща държава:

а) лицето има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава за извършване на своята дейност; в този случай само тази част от доходите, каквато е причислена към тази определена база, може да се облага с данък в тази друга държава; или

б) ако неговият престой в другата договаряща държава е за период или периоди, общо възлизащи на или надвишаващи 183 дни във всеки един дванадесетмесечен период; в този случай само такава част от доходите, каквато е получена от осъществената дейност в тази друга държава, може да се облага с данък в тази друга държава.

2. Терминът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Доходи от трудово правоотношение

Член 15

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 16, 18 и 19, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 на този член възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за полагане на труд в другата договаряща държава, се облага с данък само в първата посочена държава, ако са налице следните условия:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесетмесечен период, започващ или приключващ в съответната данъчна година; и

б) възнаграждението е платено от или от името на работодател, който не е местно лице на другата договаряща държава; и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят притежава в другата договаряща държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство, използвано в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, се облага с данък само в тази държава.

Директорски възнаграждения

Член 16

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната от договарящите държави в качеството му на член на борд на директорите или на друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Артисти и спортсти

Член 17

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или музикант или като спортсмен, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност на художествен изпълнител или спортсмен в качеството му на такъв се получават не от самия художествен изпълнител или спортсмен, а от друго лице, тези доходи независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15 могат да се облагат с данък в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортсмен.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член посочените в този член доходи ще бъдат освободени от данъчно облагане в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортсмен, когато тази дейност е финансирана изцяло от обществени фондове на тази или на другата държава или от неин орган на местна власт, или дейността се извършва въз основа на споразумение между договарящите държави за сътрудничество в областта на културата или спорта.

Пенсии

Член 18

Освен в случаите по чл. 19, ал. 2 пенсии и други подобни плащания, изплатени на местно лице на едната договаряща държава във връзка с трудово правоотношение в миналото, се облагат само в тази договаряща държава.

Държавна служба

Член 19

1. а) Заплати, надници и други подобни възнаграждения, различни от пенсия, изплатени от едната договаряща държава или неин орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава или орган на местна власт, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такива заплати, надници и други подобни възнаграждения обаче се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази друга държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

- i) е гражданин на тази държава; или
- ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. а) Всички пенсии, изплатени чрез или от фондове, създадени от едната договаряща държава или неин орган на местна власт, на физическо лице за извършени услуги на тази държава или орган на местна власт, се облагат само в тази държава.

б) Тези пенсии обаче се облагат само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази държава.

3. Разпоредбите на чл. 15, 16 и 18 се прилагат по отношение на заплати, надници и други подобни възнаграждения, както и по отношение на пенсии за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или неин орган на местна власт.

Студенти

Член 20

Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, получава за своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данък в първата посочена държава, при условие че плащанията са от източници извън тази държава.

Преподаватели и научни работници

Член 21

1. Физическо лице, което пребивава в едната договаряща държава с цел преподаване или извършване на научно изследване в университет, колеж, училище или друга призната образователна институция в тази държава и което е или е било непосредствено преди пристигането си местно лице на другата договаряща държава, ще бъде освободено от облагане в първата посочена държава по отношение на всякакви възнаграждения за това преподаване или научно изследване за период, който не надвишава две години считано от датата на първото му пристигане в тази държава с такава цел, при условие че това възнаграждение е получено от източници, намиращи се извън нея.

2. Разпоредбата на предходната алинея няма да се прилага по отношение на доходите от изследователска дейност, ако тази дейност е предприета от физическото лице не в обществен интерес, а предимно за облагодетелстване на някое частно лице или лица.

Други доходи

Член 22

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава независимо от това, къде възникват, които не са разгледани в предходните членове на тази спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 на този член не се прилагат по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определено в ал. 2 на чл. 6, когато получателят на такива доходи като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращ се там място на стопанска дейност или осъществява в тази друга държава независими лични услуги чрез постоянна база, разположена там, и правото или собствеността, по отношение на които се получават доходите, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 съобразно случая.

Имущество

Член 23

1. Недвижимо имущество, както е определено в чл. 6, ал. 2, притежавано от местно лице на едната договаряща държава и намиращ се в другата договаряща държава, може да се облага с данък в тази друга държава.

2. Движимо имущество, образуващ част от активите на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, или движимо имущество, принадлежащо към определена база, която местно лице на едната договаряща държава има в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, може да се облага с данък в тази друга държава.

3. Имущество, състоящо се от кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства, експлоатирани в международния транспорт от местно лице на едната договаряща държава, както и други движими вещи, необходими за експлоатацията на посочените транспортни средства, се облагат само в тази държава.

4. Всички други елементи от имуществото на местно лице на едната договаряща държава се облагат с данък само в тази държава.

Избягване на двойното данъчно облагане

Член 24

1. Когато местно лице на едната договаряща държава получава доход или притежава имущество, които според разпоредбите на тази спогодба могат да бъдат обложени с данък в другата договаряща държава, първата посочена държава ще допусне:

а) като намаление на дължимия данък върху доходите на това местно лице сума, равна на данъка върху дохода, платен в тази друга държава;

б) като намаление на данъка върху имуществото на такова местно лице сума, равна на данъка върху имуществото, платен в другата държава.

Това намаление обаче и в двата случая няма да надвишава тази част от данъка върху дохода или данъка върху имуществото, който е изчислен, преди да е извършено приспадане, и който се отнася според случая до дохода или имуществото, които могат да бъдат обложени с данък в тази друга държава.

2. Когато в съответствие с която и да е разпоредба на спогодбата полученият доход или притежаваното имущество от местно лице на едната

договаряща държава са освободени от облагане с данък в тази държава, същата държава независимо от това при изчисляване размера на данъка върху останалия доход или имущество на това местно лице може да вземе предвид и освободения доход или имущество.

3. В случаите, когато дължимият данък, който е освободен или намален по силата на някои специални мерки за стимулиране, предвидени във вътрешното законодателство на едната договаряща държава, се счита за платен в едната договаряща държава, то този данък подлежи на приспадане от данъка в другата договаряща държава.

Недискриминация

Член 25

1. Националните лица на едната договаряща държава не могат да бъдат подлагани в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени националните лица на тази друга държава при същите обстоятелства, и особено във връзка с качеството им на местни лица. Независимо от разпоредбите на чл. 1 тази алинея се прилага по отношение на лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга договаряща държава, отколкото данъчното облагане на предприятията на тази друга държава, които извършват същата дейност. Тази разпоредба няма да се счита за задължаваща едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквото и да е лични намаления, облекчения или приспадания за целите на данъчното облагане с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквото тя предоставя на собствените си местни лица.

3. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на чл. 9, ал. 7 на чл. 11 и ал. 6 на чл. 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава за целите на определянето на облагаемите печалби на такова предприятие се приспадат при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава. По същия начин задълженията на предприятие на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава за целите на определяне на облагаемото имущество на такова предприятие подлежат на приспадане при същите условия, както ако биха били договорени с местно лице на първата посочена държава.

4. Предприятията на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да бъдат подлагани в първата договаряща държава на данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

5. Независимо от разпоредбите на чл. 2 разпоредбите на този член се прилагат по отношение на данъци от всякакъв вид и описание.

Процедура на взаимно споразумение

Член 26

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващ на разпоредбите на тази спогодба, то може независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своя случай пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице, или ако случаят му е по ал. 1 на чл. 25, пред органа на тази договаряща държава, на която е национално лице. Случаят трябва да бъде представен в срок от три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващ на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно, и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете, предвидени в националните законодателства на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще полагат усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те могат също така да се консултират взаимно за избягване на двойното данъчно облагане за случаи, непредвидени в тази спогодба.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват пряко помежду си, включително и чрез съставени от тях или от техни представители съвместни комисии, с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи.

Ограничаване действието на облекченията

Член 27

Компетентните органи на едната договаряща държава след консултации с компетентните органи на другата договаряща държава могат да откажат на всяко лице и по повод на всяка сделка облекченията, предвидени в тази спогодба, ако по тяхно мнение предоставянето на тези облекчения би довело до нарушаване на разпоредбите на тази спогодба.

Размяна на информация

Член 28

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, каквато е необходима за прилагането на разпоредбите на тази спогодба или на националните си законодателства във връзка с данъци от всякакъв вид и описание, наложени от договарящата държава или неин орган на местна власт, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на спогодбата. Размяната на информация не е ограничена от чл. 1 и 2. Всяка информация, получена от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна, също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава, и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване или за решаването на жалби във връзка с данъците, посочени в

първото изречение. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да предоставят информацията на публични съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагаша на една от договарящите държави задължението:

а) да приема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по нормалната административна процедура в тази или в другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (*ordre public*).

Членове на дипломатически представителства и консулски служби

Член 29

Нищо в тази спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства или на консулските служби, предоставяни съобразно общите норми на международното право или съгласно разпоредбите на специални споразумения.

Влизане в сила

Член 30

1. Договарящите държави ще се уведомят взаимно по дипломатически път за изпълнението на процедурите съгласно националните си законодателства, необходими за влизане в сила на тази спогодба.

2. Спогодбата влиза в сила от датата на последното уведомление по ал. 1 и нейните разпоредби ще се прилагат:

а) по отношение на данъците, удържани при източника - за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила;

б) по отношение на другите данъци - за данъците, начислени за всяка данъчна година, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила.

Прекратяване на действието

Член 31

Тази спогодба остава в сила, докато не бъде прекратена от една от договарящите държави. Всяка договаряща държава може да прекрати действието на спогодбата по дипломатически път чрез писмено съобщение за прекратяването най-малко шест месеца преди края на всяка календарна година след изтичането на период от пет години от датата, на която спогодбата влиза в сила.

В такъв случай спогодбата ще престане да действа:

- i) по отношение на данъците, удържани при източника - за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в коя-

- to е изпратено съобщението;
- ii) по отношение на другите данъци - за данъците, начислени за всяка данъчна година започваща на или след 1 януари на календарната година, през която е изпратено съобщението.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази спогодба.

Съставена в два екземпляра в София на 24 ноември 2003 г. на български, узбекски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила.

В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.